

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/215/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414202788
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8414202788.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752 proti žalovaným 1) V. O., naposledy bytom M., T. XXXX/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníkom W.. W. W., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Bardejov, 2) W. I., bytom O.D., M. X/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných X.) H. - M. a ochrana spotrebiteľa „M.“, so sídlom M., C. legionárov X a X.) O. združenie L., so sídlom S., R. 9, v konaní o zaplatenie 2.899,23 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C/172/2014-78 zo dňa 30.04.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka v 1. rade.

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na strane žalovaných náhradu trov odvolacieho konania vo výške 63,99 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Moniky Marjanovič, advokátky, v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad súd (ďalej len „súd prvého stupňa“) žalobu zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných Združenie - M. a ochrana spotrebiteľa „M.“, so sídlom M., C. legionárov X trovy konania predstavujúce odmenu za právnu službu právneho zástupcu vo výške 238,50 Eur na účet právnej zástupkyne JUDr. Moniky Marjanovič č. ú. 4019412396/7500 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.05.2014 domáhal, aby zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne 2.899,23 Eur s príslušenstvom a trovami konania. Podaním zo dňa 12.08.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník v 1. rade Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom v Prešove, ktorý v písomnom vyjadrení k návrhu žiadal návrh zamietnuť z dôvodu dojednania neprimerane vysokých úrokov, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Namietal tiež, že zmluva o úvere je v rozpore s ust. § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože nedošlo k uzavretiu písomnej zmluvy tak, ako to predpokladá zákon. Podaním zo dňa 03.10.2014 vstúpil do konania taktiež vedľajší účastník v 2. rade Spotrebiteľské združenie L., so sídlom v S., ktorý sa k veci nevyjadril.

Súd prvého stupňa sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka v 1. rade a žalobu zamietol. Poukázal na skutočnosť, že písomná zmluva o úvere s dojednaním všetkých zmluvných podmienok oboch strán tak, ako to predpokladá zákon č. 258/2001 Z.z. ako aj zákon 129/2010 Z.z., uzavretá nebola.

Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Svoje rozhodnutie o nepriznaní trov konania účastníkom odôvodnil tým, že žalovaným, ktorí boli úspešní a ktorým by patrila náhrada trov podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p, preukázateľne trovy konania nevznikli. Priznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na

strane žalovaných s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 93 O.s.p. Odmena právneho zástupcu predstavuje odmenu za dva úkony právnej služby po 111,21 Eur (prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k žalobe), k tomu prináležiaca paušálna náhrada 2x 8,04 Eur. Celkom trovy 238,50 Eur. O povinnosti žalobcu nahradiť trovy vedľajšiemu účastníkovi rozhodol podľa ust. § 1, 10 a nasl. vyhl. 655/2004 Z. z. v platnom znení.

Proti tomuto rozsudku - výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne odôvodnenie účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Podporne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 6 M Cdo 5/2013, ktoré sa týka priamo účelnosti náhrady trov konania právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka. Tiež poukázal na právnu úpravu účinnú od 01.01.2015, v zmysle ktorej musí byť súčasťou oznámenia o vstupe aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje v konaní. Rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné.

Navrhol aby odvolací súd zmenil rozsudok v jeho napadnutej časti a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovaných vo vyjadrení k odvolaniu podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že v danej veci podal kvalifikované a konkretizované podanie, ktorým sa sústredil na zbavenie účinkov neprijateľných a zakázaných zmluvných podmienok. Vyjadril sa k predmetu právnej veci a prezentovaná ochrana žaloba žalovaného zo strany vedľajšieho účastníka bola opodstatnená, keďže súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú zamietol. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Vyjadrenie k odvolaniu podal taktiež prostredníctvom svojho právneho zástupcu vedľajší účastník v 2. rade, ktorý poukázal na to, že bez právneho posúdenia veci a bez argumentácie zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešní mnohí iní spotrebitelia, od ktorých navrhovateľ vymáhal nezákonné nároky, v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali aj neprijateľné podmienky. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam o neúčelnosti úkonov právnej služby, odvolací súd poznamenáva, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkovi, ktorému to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo

vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom v spore, ako i skutočnosť, či nie sú splnené podmienky pre postup podľa § 150 O.s.p.; nie je rozhodujúce, či je tomu tak pri uplatnení práva alebo jeho bránení.

Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania. Podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie, či bránenie práv účastníka konania. Súdu prináleží hodnotiť ako kritérium pre ich priznanie ich účelnosť, resp. nevyhnutnosť. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ oznámilo podaním zo dňa 12.08.2014 vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaných (č.l. 30 spisu) podľa § 93 ods. 2 O. s. p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že podaním zo dňa 12.12.2014 (č.l.55 spisu) poukázal na nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj na chýbajúce náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo podľa ust. § 4 ods. 3 písm. i) založilo, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dodal, že predmetný úver je úžerný, preto odporuje dobrým mravom a je neplatný podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok Súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve“ (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 09. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania“ tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu“).

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na poskytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09). Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka a jeho práve na náhradu trov konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby sa vedľajší účastník nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Vedľajší účastník v 1. rade ako osoba konajúca sama za seba bol z procesného hľadiska plne úspešný, a preto mu náhrada trov konania prináleží.

Odvolací súd poukazuje na to, že vedľajšia intervencia vo svetle § 93 ods. 2 O.s.p. je ďalším z nástrojov ochrany spotrebiteľa, ktorý síce explicitne odporúčaný v smernici Rady 93/13/EHS nie je, ale nič nebránilo členským štátom nad rámec smernice upraviť mechanizmy, ktoré zväžia ako efektívne. Takáto možnosť vyplýva z čl. 8 citovanej smernice.

Podľa čl. 8 smernice Rady 93/13/EHS „členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa.“

Rovnako Európska komisia vo svojich pripomienkach v bode 21 v prejudiciálnom konaní vedenom pod C-470/12, POHOTOVOSTĽ/Vašuta uvádza cit. „Smernica 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny súd pripustil vstup združenia na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka v exekučnom súdnom konaní.“

Vedľajšiu intervenciu vníma Európska komisia ako jeden z prostriedkov na ochranu práv spotrebiteľov a niet dôvodu ho vylučovať z prostriedkov ochrany zameraných na dosiahnutie cieľov podľa smernice Rady 93/13 EHS vrátane čl. 7 ods. 1.

Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie 1. Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Niet dôvodu u právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľov vylučovať ich z právnej ochrany, ktorej súčasťou je aj náhrada ich nákladov v občianskom súdnom konaní. Súdna moc v podstate ani nemá možnosť ako podporiť združenia na účely čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako tým, že sa združeniam prizná náhrada ich nákladov.

Pokiaľ ide o aplikáciu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 5/2013 týkajúceho sa trov konania v tzv. hromadných veciach, je potrebné konštatovať, že v predmetnej veci vedľajší účastník (jeho právny zástupca) v písomnom vyjadrení zo dňa 12.12.2014 namietal nedostatok písomnej formy a chýbajúce náležitosti podľa ust. zákona o spotrebiteľskom úvere, ako aj neprímerané vysoké dojednané úroky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Nešlo teda o rutinnú záležitosť pri zastupovaní vedľajšieho účastníka v tomto konaní, a teda o rutinné pôsobenie vedľajšieho účastníka ako také. Preto trovy konania v predmetnej veci na strane vedľajšieho účastníka je potrebné považovať za účelne vynaložené.

Vo vzťahu ku odvolacej námietke žalobcu, že Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ nemá procesne postavenie vedľajšieho účastníka, odvolací súd uvádza:

Zákon č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v § 93 ods. 3 O.s.p. sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie: "Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného

podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, 10b) súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada." Tento zákon nadobudol účinnosť 1.1.2015. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel rešpektujúc ústavnú zásadu práva na spravodlivý proces k záveru, že vstup vedľajšieho účastníka do konania je potrebné posudzovať podľa zákona účinného v čase jeho vstupu. Je rozhodné, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bol súdu prvého stupňa oznámený dňa 13.08.2014 a v rozhodnom období sa explicitne zákonom súhlas účastníka, na strane ktorého vystupovať v konaní mieni, nevyžadoval tak, ako to predpokladali právne predpisy účinné v čase oznámenia vstupu. Iba takýto ústavnokonformný výklad dáva zadosť vyššie spomenutej zásade práva na spravodlivý proces.

Právna úprava účinná od 01.01.2015 sa síce z dôvodu, že ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, použije aj na súdne konania začaté do 31.12.2014, nemôžu ňou však byť dotknuté účinky procesných úkonov uskutočnených pred jej účinnosťou, nakoľko takýmto postupom by došlo k porušeniu zákazu retroaktivity ako jednej zo zásad, na ktorej spočíva právny poriadok Slovenskej republiky. Splnenie podmienok na vstup vedľajšieho účastníka do konania (udelenie súhlasu so vstupom do konania), ktoré boli do právnej úpravy zavedené až s účinnosťou od 01.01.2015 teda nemožno vyžadovať vtedy, ak vedľajší účastník vstúpil do konania za účinnosti predošlej právnej úpravy (v čase do 31.12.2014). Tým by sa totiž odňal účinok procesného úkonu (vstupu vedľajšieho účastníka do konania), ktorý už nastal.

Účinky procesných úkonov súdu i účastníkov, ktoré s nimi spájala či nespájala predchádzajúca práva úprava zostávajú zachované (srov. např. Bureš, J., Drápal, L., Krčmář, Z., Mazanec, M.: Občanský soudní řád, komentář, II. díl, 6. vydání, C.H. Beck, Praha, 2003, str. 1053).

Navyše opatrovník žalovanej v 1. rade elektronickým podaním zo dňa 02.03.2015 vyslovil súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka v 1. rade do konania, ako aj žalovaný v 2. rade nevyjadril svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka v 1. rade do konania (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej vo veci 6Cdo 323/2013) a preto odvolacia námietka žalobcu, že písomný súhlas hlavného účastníka - žalovaných so vstupom vedľajšieho účastníka preukázaný nebol, nie je opodstatnená.

Vo vzťahu k vyjadreniu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 2. rade k odvolaniu, odvolací súd uvádza, že so zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní bol preskúmaný iba výrok napadnutého rozsudku o trovách konania vedľajšieho účastníka v 1. rade. Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník v 2. rade nepodal vo veci vyjadrenie, nepodal návrh na priznanie trov konania. Odvolací súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade na strane žalovaných náhradu trov odvolacieho konania za podané vyjadrenie k odvolaniu. Tento úkon považoval za neúčelný z dôvodu, že predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane žalovaných.

Navyše zo strany vedľajšieho účastníka v 2. rade nebolo ani na výzvu odvolacieho súdu zo dňa 10.11.2015 doručení právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v 2. rade dňa 13.11.2015 predložené plnomocenstvo na zastupovanie, ktoré sa v spise nenachádzalo.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania vedľajšieho účastníka rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovaných, ktorý má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v 1. rade pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu z 12.06.2015) podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ďalej len „vyhlášky“). Žalobca je preto povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade trovy odvolacieho konania spolu vo výške 63,99 Eur, t.j. odmena vo výške 55,60 Eur (1/2 z odmeny vo výške 111,21 Eur) a 8,39 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.